

חוק בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, תש"י—1950 *

1. (א) בחוק זה „השמדת עם“ פירושה — אחד המעשים המפורטים להלן שנעשה בכוונה להשמיד, השמדה גמורה או חלקית, קיבוץ לאומי, אתני, גזעי או דתי (להלן: „קיבוץ“), באשר הוא קיבוץ כזה.
ואלה המעשים:

- (1) הריגת אנשים הנמנים עם הקיבוץ;
 - (2) גרימת נזק חמור, בגוף או בנפש, לאנשים הנמנים עם הקיבוץ;
 - (3) העמדת הקיבוץ בתנאי־חיים שיש בהם כדי להביא להשמדתו הגופנית, כולו או מקצתו;
 - (4) קביעת אמצעים שכוונתם למנוע את הילודה בקיבוץ;
 - (5) העברת ילדי הקיבוץ לקיבוץ אחר בדרך כפיה.
- (ב) בסעיף קטן (א), „ילד“ פירושו — אדם שלא מלאו לו שמונה עשרה שנה.

2. האשם בהשמדת עם, דינו — מיתה; אך אם עשה את המעשה, המהווה את העבירה, בנסיבות אשר, אלמלא סעיף 6, היו פוטרות אותו מאחריות פלילית או היו משמשות עילה למחילת העבירה, והוא עשה כמיטב יכלתו כדי להקל את חומרת התוצאות שנגרמו על ידי המעשה, יהיה דינו — מאסר לתקופה של לא פחות מעשר שנים.

3. (א) האשם באחד המעשים המפורטים להלן, דינו כדין האשם בהשמדת עם. ואלה המעשים:

- (1) קשר לבצע השמדת עם;
- (2) הסתה לבצע השמדת עם;
- (3) נסיון לבצע השמדת עם;
- (4) השתפות בהשמדת עם.

(ב) המונחים „קשר“, „הסתה“ ו„נסיון“ שבסעיף קטן (א), יש לפרשם מתוך סמוכין להוראות פקודת החוק הפלילי, 1936.

(ג) לצורך סעיף קטן (א) (4), רואים אדם כמשתתף בהשמדת עם, אם רואים אותו כך על פי סעיף 23 (1) (ב), (ג) או (ד) לפקודת החוק הפלילי, 1936.

4. האשם בעבירה לפי חוק זה יבוא על ענשו, בין שהוא מושל הנושא באחריות מכוח החוק, בין שהוא חבר של מוסד מחוקק, בין שהוא פקיד ציבור ובין שהוא אדם פרטי.

* נתקבל בכנסת ביום י"א בניסן תש"י (29 במרס 1950). הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 27 מיום כ"ג בכסלו תש"י (14 בדצמבר 1949), עמ' 87.
1 ע"ר מס' 652 מיום 14.12.36, תוס' 1, עמ' 268.

- מקום הפשע
5. מי שעשה מחוץ לישראל מעשה שהוא עבירה לפי חוק זה, אפשר להביאו לדין ולהענישו בישראל, כאילו עשה את המעשה בישראל.
- תפקיד משפטי, הכרת צורך וצירוף אינם הננה
6. הוראות הסעיפים 16, 17, 18 ו-19 לפקודת החוק הפלילי, 1936, לא יחולו לגבי עבירות לפי חוק זה.
- תחולת החוק הפלילי הכללי
7. הוראות החלק הראשון של פקודת החוק הפלילי, 1936, יחולו לגבי עבירות לפי חוק זה, במידה שאין בחוק זה הוראה אחרת.
- הסננה
8. על אף האמור בכל חוק אחר, בדיון בדבר הסגרתו של אדם שנאשם, או שנתחייב בדיון, על השמדת עם או על אחד המעשים המפורטים בסעיף 3(א), אין נזקקים לטענה שהעבירה שעליה הוא נאשם או נתחייב בדיון היא עבירה בעלת אופי פוליטי.
- ביצוע
9. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה.
- תוקף החוק
10. חוק זה — הבא בעקבות האמנה בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, שנתקבלה על ידי עצרת האומות המאוחדות ביום ז' בכסלו תש"ט (9 בדצמבר 1948), נחתמה מטעם מדינת ישראל, ובהתאם להחלטת הכנסת נתאשרה על ידי מדינת ישראל, — ייכנס לתקפו ביום פרסומו ברשומות, ויעמוד בתקפו, בין שהאמנה תיכנס לתקפה או תעמוד בתקפה ובין אם לאו.

פנחס רוזן דוד בן-גוריון
שר המשפטים ראש הממשלה

חיים ווייצמן
נשיא המדינה

תיקון טעות

בספר החוקים מס' 33 מיום י"ט בשבט תש"י (6.2.50), עמוד 74, בשורה השניה מלמטה, נשתרבב בטעות לתוך השורה הפסוק המתחיל במלים „אולם שר התחבורה רשאי" וכו' עד סופו, שמקומו בשורה חדשה והוא מתיחס לכל הפסקה (1)2.

¹ כתבי אמנה 5, מיום ט"ו בכסלו תש"י (6.12.49), עמ' 66.